

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Edmund Jan

Nazwisko: Osmańczyk

Miejsce urodzenia: Jagielno

Data urodzenia: 10-08-1913

Imię ojca: Ryszard

Imię matki: Feliksa

Dodatkowe informacje: Bezpartyjny, z zawodu dziennikarz. Dzieciństwo i młodość spędził na Śląsku Dolnym, Opolskim (obywatel niemiecki) i na terenie Rzeczypospolitej Polskiej (powiat wieluński), po ukończeniu w 1932 r. ośmioklasowego gimnazjum w Warszawie, wyjechał na studia do Berlina. W Niemczech rozpoczął pracę w Centrali Prasowej Związku Polaków w Niemczech, od jesieni 1932 r. redaktor „Młodego Polaka w Niemczech”, potem redagował dziennik Polonii westfalskiej „Naród w Herne”, w dalszym ciągu redagował „Nowiny Codzienne” w Opolu i „Gazetę Olsztyńską” w Olsztynie. W okresie 1934-1939 kierował Centralą Prasową Związku Polaków w Niemczech, obsługując pisma polskie na terenie Niemiec, oraz redagował naczelnny organ Związku Polaków w Niemczech „Polak w Niemczech”. Od 1934 r. na zlecenie Rady Naczelnej ZPN potajemnie redagował „Leksykon Polactwa w Niemczech” [!], będący alfabetycznym wykazem miejscowości Nadodrza i Prus Wschodnich. Wydawnictwo zbudowano w następującym układzie: nazwa polska, liczba Polaków wg spisów ludności z XIX i XX w., pamiątki polskie, problemy polskie w Niemczech. W związku z działalnością represjonowany m.in. aresztowany przez Gestapo w styczniu 1939 r. zwolniony wskutek protestów Związku Dziennikarzy RP. W sierpniu 1939 r. mając powołanie do armii niemieckiej, przez zieloną granicę zbiegł na teren Polski. W Warszawie zgłosił się do Polskiego Radia, gdzie prowadził audycje w języku niemieckim, aż do kapitulacji miasta [28.09.1939 r.]. Podczas okupacji pod zmienionym nazwiskiem: Jan Krzemiński, pracował w Zarządzie Miejskim miasta Warszawy. Po powstaniu znalazł się w Krakowie, gdzie doczekał zakończenia okupacji. Po ujawnieniu się władzom polskim wyruszył jako korespondent „Dziennika Polskiego” i „Rzeczypospolitej” na Śląsk Opolski, potem jako korespondent wojenny „Rzeczypospolitej” z I Armią WP relacjonował operację berlińską i walki nad Łabą, aż do kapitulacji Niemiec. Po zakończeniu działań wojennych jako korespondent „Rzeczypospolitej” był na Konferencji Poczdamskiej, jesienią 1945 r. jako korespondent „Czytelnika” na procesie norymberskim. Z początkiem 1946 r. stały korespondent „Czytelnika” na Niemcy z siedzibą w Berlinie, tamże do roku 1951. Następnie pracował w Polskim Radio i Polskiej Agencji Prasowej jako korespondent zagraniczny. W publicystyce poruszał zarówno sprawy stosunków polsko-niemieckich, jak i szeroki kontekst spraw międzynarodowych „Encyklopedia Spraw Międzynarodowych i ONZ” wyd. w 1974 r. Poseł na Sejm PRL I, II, V-VII kadencji. Źródło: Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 12653, s. 2-3, 5, 15-18, 21-22.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Członek		Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	Warszawa		08-02-1979	2-04-1980	Archiwum Akt Nowych Centralna Kartoteka KC PZPR 12653, s. 4, 25; T. Mołdawa, Ludzie władzy 1944-1991. Władze państwowe i polityczne Polski według stanu na dzień 28 II 1991. PWN Warszawa 1991, s. 172.